

med, i hvilket det uanvendte Beløb oprindelig var stillet til Raadighed. Ved Finansloven for Finansaaret 1908—09 bevilgedes der endvidere under Konto § 27 III. b. 3. til rentebærende Udlaan til Fiskere til Anskaffelse af 7 Fiskekuttere til Brug ved Fiskeri under Island 100,000 Kr. af Stats-Laanefondens Midler. I den 10-aarige Periode fra 1. April 1904 til 31. Marts 1914 er saaledes i alt stillet til Raadighed til direkte Udlaan til Fiskere 2,350,000 Kr. og til Udlaan til Laaneforeninger 1,500,000 Kr. Heraf er i Tidsrummet indtil 31. Marts 1913 udbetalt i direkte Laan til Fiskere et Beløb af 1,520,053 Kr. 45 Øre, hvoraf 69,600 Kr. af den ved Finansloven for Finansaaret 1908—09 til Raadighed stillede Sum, og til Laaneforeninger et Beløb af 582,000 Kr. Endvidere er der i Henhold til Bemyndigelsen i § 1 i fornævnte Lov af 22. April 1904 i Finansaaret 1904—05 af de i dette Finansaar til Raadighed værende Beløb anvendt et Beløb af 74,600 Kr. til Udlaan til Kommuner til videre Udlaan til Fiskere. I Finansaaret 1913—14 er der indtil 1. December anvist eller disponeret over ca. 270,000 Kr. til direkte Udlaan til Fiskere og 20,000 Kr. til en Laaneforening. Paa de direkte Laan til Fiskere er der indtil 31. Marts 1913 tabt — iberegnet Omkostninger ved Inddrivelse af Fordringer — et Beløb af 137,963 Kr. 63 Øre, og endvidere henstod som uviste Fordringer et Beløb af 10,100 Kr. 25 Øre, hvilket Beløb formentlig helt eller dog i alt væsentligt maa anses for tabt, saaledes at det samlede Tab indtil nævnte Dato kan anslaaes til ca. 148,000 Kr. eller henimod 10 pCt. af det udlaante Beløb. Naar Tabet er blevet saa uforholdsmæssig stort, hidrører dette hovedsagelig fra, at største Delen af det i Henhold til Bevillingen paa Finansloven for Finansaaret 1908—09 udlaante Beløb er tabt, og Forsøget paa ved billige Laan at ophjælpe et Fiskeri under Island, drevet med Baade, som er hjemmehørende her i Landet, er saaledes mis-

lykket. I de sidste Aar har Størrelsen af de tabte Beløb været nedadgaaende, og da der nu anvendes strengere Regler ved Udlaanene, tør det forventes, at Tabene fremtidig ikke ville blive saa store som i den forløbne Periode. Paa de til Laaneforeninger udlaante Beløb er der ikke lidt noget Tab.

De i Henhold til de oven citerede Love ydede Laan have utvivlsomt bidraget til den i de senere Aar stedfundne store Udvikling af Fiskeriet, i hvilken Henseende særlig skal fremhæves, at Adgangen til at erholde Statslaan paa billige Vilkaar sikkert i betydelig Grad har bidraget til, at Motorer ere blevne anvendte i Fiskefartøjer i saa stort et Omfang, som det nu er Tilfældet. Da der stadig, navnlig for de direkte Laans Vedkommende, fremkommer et ret stort Antal Laanbegøring, og da Ydelsen af de her omhandlede Laan som foran bemærket maa antages at have udøvet en gavnlig Virkning til Fremme af Fiskeriet her i Landet, har Regeringen anset det for ønskeligt endnu nogle Aar at have Midler til Raadighed saavel til direkte Udlaan til Fiskere som til Udlaan til Laaneforeninger i samme Omfang som efter Loven af 30. April 1909, uanset at der som foran anført i den forløbne Tid er lidt en Del Tab paa Laanene, og dette neppe heller i Fremtiden helt vil kunne undgaas. I Henhold hertil foreslaas der stillet til Raadighed endnu i 3 Aar til direkte Udlaan til Fiskere indtil 250,000 Kr. aarlig og til Laaneforeninger indtil 150,000 Kr. aarlig paa samme Betingelser som fastsat i Loven af 30. April 1909, dog med den Ændring, at den aarlige Rente af de i begge Øjemed af Stats-Laanefonden ydede Laan forhøjes til 4 pCt. eller $\frac{1}{2}$ pCt. mere end bestemt i Loven af 1909, og at der som Følge heraf ogsaa af de af Laaneforeninger til Medlemmer ydede Laan kan beregnes $\frac{1}{2}$ pCt. mere i aarlig Rente end tilladt efter Loven af 1909.